

Nr 380.

Av herr **E. A. Nilson** i Örebro, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 72, angående vissa åtgärder till lantförsvarets stärkande.*

Kungl. Maj:ts propositioner angående åtgärder till försvarets stärkande avse bland annat väsentliga utökningar utöver 1914 års härordning. Jag har ej haft möjlighet att under den tid, som stått mig till buds, kunna tränga något djupare in i alla de spörsmål som beröras i propositionerna. Deras innehåll ger för övrigt ej möjlighet därtill. De grundläggande upplysningarna låra väl vara att finna i de hemliga handlingar, som skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

Då det sålunda ej är möjligt att här ingå på en detaljkritik, så utesluter det icke en kritik, som inriktar sig på de föreslagna utökningarnas huvudpunkter.

En allmän huvudsynpunkt blir härvidlag spörsmålet, huruvida det kan anses vara ändamålsenligt och lämpligt för ett litet land med begränsade ekonomiska möjligheter att *nu* besluta om så betydande utgifter, som i propositionerna ifrågasatts, för anskaffningar och organisationer, vilka först i framtiden kunna lämna något militärt krafttillskott. Jag ställde redan vid remissen av propositionerna den saken i tvivelsmål och finner mig allt fortfarande böra intaga den ståndpunkten.

Genom vad som föreslagits i propositionen nr 72 angående ett nytt tungt artilleriregemente och uti propositionerna nr 86 och 87 rörande uppförande å stat av särskilda brigadchefer med staber kommer, under förutsättning av bifall härtill, arméorganisationens utveckling att fastbindas, utan att man får göra sig tillgodo krigserfarenheterna. *Tvådelningen* inom arméfördelningen blir definitivt fastslagen och *artilleriet* erhåller en organisation, om vilkens lämplighet meningarna med skäl kunna vara delade.

Det uppgives med bestämdhet, att tyskarna i allmänhet under kriget övergått till att indela sina infanterifördelningar uti tre i stället

för fyra infanteriregementen. Den teoretiska riktigheten av *tredelningen* synes mig vara ostridig. Jag tillåter mig hänvisa till krigsvetenskapsakademiens tidskrift för år 1916, junihäftet (sid. 257—274), uppsatsen »Lantstridskrafternas organisatoriska indelning och sammansättning».

Utan tvivel skulle för våra förhållanden en organisation med 8 arméfördelningar à 3 infanteriregementen och 1 artilleriregemente à 3 divisioner vara lämpligare och smidigare än vår nuvarande organisation. Artilleriregementet torde i så fall lämpligen bära bestå av 1 kanon-division, 1 fälthaubitsdivision och 1 tung haubitsdivision.

Den närmast liggande slutledningen av det anförda är givetvis att ingenting bör nu beslutas, som organisatoriskt binder för framtiden.

Om emellertid riksdagen likväl skulle besluta uppsättande av ett tungt artilleriregemente, eller en omorganisation av arméns flygvapen till en särskild flygbataljon, så har jag fortfarande den uppfattningen, att i så fall bör viss indragning av kavalleriet samtidigt komma till stånd. Vad häremot anföres i propositionen nr 72 har ej synt mig i någon mån vara övertygande. Receptet att allenast öka på, utan att göra indragningar på andra mindre viktiga områden går ej i längden. Helt naturligt torde det få anses vara, att indragningarna bära avse de regementen, som bilda den s. k. kavallerifördelningen. Jag framställer emellertid mitt yrkande så, att även annat kavalleritruppförband kan komma i fråga.

Jag får alltså hemställa,

1:o) att, därest riksdagen beslutar uppsättande av ett nytt tungt artilleriregemente, beslutet därom fattas allenast under förutsättning att Skånska husarregementet, eventuellt annat kavalleriregemente, indrages och att indragningen därav går hand i hand med uppsättningen av artilleriregementet.

2:o) att därest riksdagen beslutar omorganisation av arméns flygvapen till en flygbataljon, beslutet därom fattas allenast under förutsättning att Skånska dragonregementet, eventuellt annat kavalleriregemente indrages och att indragningen går hand i hand med omorganisationen av arméns flygväsen.

Stockholm den 29 mars 1917.

E. A. Nilson.